

16 Ιουνίου 2016

## Αγιασμός στην υπό ανακαίνιση οικία του αγίου νέου ιερομάρτυρος Φιλουμένου του Κυπρίου.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)





Την Κυριακή 12 Ιουνίου 2016, χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου, τελέστηκε στον ιερό ναό Αποστόλου Λουκά στην Ορούντα το ετήσιο μνημόσυνο του πατρός Μιχαήλ Παπασυμεών που υπηρέτησε ως εφημέριος για 40 συναπτά έτη στην ενορία του Αποστόλου Λουκά και την κοινότητα της Ορούντας.

Επίσης κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας τιμήθηκε και ο σεβαστός νεωκόρος του ναού Κυριακός, εξάδελφος του αγίου Φιλουμένου, που για χρόνια πολλά διακόνησε το ναό δίπλα από τον μακαριστό πατήρ Μιχαήλ.



Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας τελέστηκε η ακολουθία του Αγιασμού στον υπό ανακαίνιση οίκο του αγίου νέου ιερομάρτυρος Φιλουμένου του Κυπρίου, που έλκει την καταγωγή του από την κοινότητα της Ορούντας και μαρτύρησε, όπως είναι γνωστό, το 1979 στο Φρέαρ του Ιακώβ, στην αγία γη της Ιουδαίας.

Όπως ανέφερε ο Μητροπολίτης Μόρφου: «Αισθανόμαστε μεγάλη τιμή που επεφύλαξε ο Θεός στην περιοχή της Μητροπόλεώς μας να γεννήσει ένα τόσο μεγάλο Άγιο και να τον προσφέρει στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Έχουμε όμως και ευθύνες απέναντί του. Μία από τις πολλές μας ευθύνες είναι και η διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης του Μάρτυρος. Η αποκατάσταση της οικίας του αγίου ιερομάρτυρος Φιλουμένου, θα βοηθήσει τις νέες γενεές ν' αντιληφθούν ότι η αγιότητα αρχίζει από την οικία και την οικογένεια».



Οι εργασίες ανακαίνισης της οικίας του αγίου Φιλουμένου και του αδελφού του αυτού μακαριστού γέροντος Ελπιδίου που ήδη άρχισαν, όπως σημείωσε ο Πανιερώτατος θα αποπερατωθούν πρώτα ο Θεός, το Πάσχα του 2017, και στη συνέχεια θα τεθεί ο θεμέλιος λίθος για την ανέγερση του ναού του Αγίου Φιλουμένου κοντά στην ιερά μονή Αγίου Νικολάου παρά την Ορούντα.

Παραθέτουμε στη συνέχεια τον λόγο του Μητροπολίτου Μόρφου.

\*\*\*\*\*

**Ομιλία Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου κατά τη Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Αποστόλου Λουκά της κοινότητας Ορούντας (12.06.2016)**



Αγαπητέ κ. Έπαρχε Λευκωσίας, αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,

Η Εκκλησία μας σήμερα, τιμά τους αγίους Πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου. Και αισθανόμαστε όλοι ευγνωμοσύνη προς αυτούς, για το μεγάλο έργο που επιτέλεσαν, να οριοθετήσουν δηλαδή την Ορθόδοξη Πίστη και να αποδείξουν την πλάνη του αιρεσιάρχη Αρείου με τις δογματικές αποφάσεις της Συνόδου, καθώς

και να διασφαλίσουν με τους ιερούς Κανόνες που θέσπισαν την ενότητα και ομαλή λειτουργία των τοπικών Εκκλησιών.



Αλλά και η κοινότητα της Ορούντας, «εν ενί στόματι και μιά καρδιά», αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει σήμερα τον κεκοιμημένο γέροντα, πρεσβύτερο Μιχαήλ, και τον εκλεκτό και ταπεινό νεωκόρο Κυριακό, που για χρόνια πολλά διακόνησαν την ενορία του Αποστόλου Λουκά και όλο το χωριό. Και οι άνθρωποι αυτοί υπήρξαν για την Ορούντα δωρεά Θεού και ευλογία. Διότι, τόσο αυτοί, όσο και οι ψάλτες, οι επίτροποι και πολλοί άλλοι άνθρωποι, ντόπιοι, απόδημοι και φίλοι του χωριού, ανταποκρίθηκαν σε όλα τα κειλεύσματα της Εκκλησίας μας, αλλά προπάντων στο κέλευσμα της χάριτος του Θεού, η οποία προσφέρεται σε όλους τους ανθρώπους, ασχέτως αν δεν την αποδέχονται όλοι.



Συναντώντας πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους, αντιλήφθηκα ότι σε αυτή την κοινότητα λειτουργεί ο κοινός βίος των Ορθόδοξων Ελλήνων, που δεν είναι άλλος από τον κοινό Ορθόδοξο βίο της μίας, αγίας, αποστολικής και καθολικής Εκκλησίας μας, που έχει σαν κέντρο τη Θεία λατρεία. Όλες οι κοινότητές μας είναι δομημένες γύρω από τον ναό, ο οποίος, ως επίκεντρο, έχει τη Θεία Λειτουργία, που μόλις τώρα τελέσαμε.



Η Θεία Λειτουργία είναι γεγονός ζωής. Αποτελεί το κορυφαίο λατρευτικό γεγονός των Ορθοδόξων χριστιανών, διότι μέσα σε αυτή μεταδίδεται το Σώμα και το Αίμα Αυτού που νίκησε τον θάνατο. Και είναι πολύ σημαντικό οι άνθρωποι που υπηρετούν αυτό το μέγα Μυστήριο της νίκης επί του θανάτου να είναι μυσταγωγικοί, μεταδοτικοί και θυσιαστικοί. Και τέτοιος άνθρωπος ήταν ο μακαριστός πατήρ Μιχαήλ, του οποίου σήμερα τελούμε το ετήσιο μνημόσυνο, αλλά και ο ταπεινός νεωκόρος του ναού Κυριακός. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο, που και οι δύο αυτοί άνθρωποι έχουν ένα κοινό: είναι τέκνα ιερέως. Και ως τέκνα ιερέως διδάχθηκαν πατροπαραδότως τί θα πει Ορθόδοξη λατρεία και Ορθόδοξη κοινότητα.





Σήμερα ο ένας ευρίσκεται στον ουρανό, στην ευλογημένη βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και ο έτερος, εκατοντούτης, ετοιμάζεται για αυτήν. Και αποτελούν αμφότεροι για εμάς τους νεώτερους υποδείγματα θυσιαστικής προσφοράς και διακονίας. Μας υποδεικνύουν πώς πρέπει και εμείς να διακονήσουμε την Εκκλησία και την κοινότητά μας. Και λέω Εκκλησία και κοινότητα, γιατί Κύπριος που χωρίζει την κοινότητα από την Εκκλησία ή δεν είναι Ορθόδοξος ή δεν είναι Κύπριος. Άρα είναι πολύ σημαντικό, κ. Έπαρχε, αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, να ακολουθούμε το παράδειγμα αυτών των ανθρώπων που εκφράζεται, είτε από επίσημες, είτε από ταπεινές θέσεις, αφού τα πρωτοκόλλα στον ουρανό πολλές φορές αλλάζουν και, «πολλοί έσονται πρώτοι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι» (Ματθ. 19, 30). Το σημαντικό σε αυτή τη ζωή είναι να εξέλθουμε από το εγώ μας και να εισέλθουμε στο «εμείς», όπως έλεγε ο ήρωας του 1821 Μακρυγιάννης. Να εισέλθουμε στον λατρευτικό, λειτουργικό και κοινοτικό βίο της Εκκλησίας μας.



Αυτή εδώ η κοινότητα, διαφυλάσσοντας τον κοινοτικό βίο καθόλα αυτά τα πολυποίκιλα και πονηρά χρόνια -και για πολλούς έσχατα-, αξιώθηκε από τον Θεό να προσφέρει τον δικό της άγιο σε όλη την Εκκλησία, τον άγιο νέο ιερομάρτυρα Φιλούμενο τον Κύπριο. Και σήμερα, που αποδίδουμε ευχαριστίες και μνημονεύουμε τα πρόσωπα που διακόνησαν την ενορία και την κοινότητα της Ορούντας, ο καλός διάδοχος του προαναφερθέντος μακαριστού ιερέως, πατήρ Νεκτάριος, μαζί με τους εκκλησιαστικούς επιτρόπους του ιερού ναού Αποστόλου Λουκά και την κοινότητα άπασαν, επέλεξαν να τελέσουμε την Ακολουθία του Αγιασμού στον υπό ανακαίνιση πατρικό οίκο του αγίου Φιλουμένου. Να αγιάσουμε το σπίτι ενός ανακαινισμένου από τον Θεό ανθρώπου, καθώς και αυτό έρχεται να μας παραδώσει μαθήματα αγιότητας. Και από ένας ταπεινός οικίσκος, που ήταν κάποτε, να γίνει ο οίκος ενός αγίου μάρτυρος του 20ού αιώνας, που μαρτύρησε το 1979 στο Φρέαρ του Ιακώβ από φανατικούς Σιωνιστές. Κι αυτός ο οίκος στοχεύει να ανακαινίσει και την ενορία του πατρός Νεκταρίου, όλη δηλαδή την Ορούντα.



Χαίρομαι, πάτερ Νεκτάριε, που έχεις και εσύ τον ζήλο των προκατόχων σου για τον ναό και την ενορία σου, και εύχομαι η εργασία της ανακαινίσεως της οικίας του αγίου Φιλουμένου, που ήδη έχει αρχίσει, να ενισχύσει και να σφυρηλατήσει τον κοινοτικό βίο της Ορούντας και όλων των κοινοτήτων μας. Συνάμα να αποτελέσει σταθμό για όλους τους προσκυνητές που θα κατευθύνονται προς την παρακείμενη παλαίφατη μονή του Αγίου Νικολάου. Να αποτελέσει σταθμό αγιότητας για τους ανθρώπους, που θα βλέπουν ότι οι άγιοι δεν είναι κάποια φανταστικά εξωκόσμια πλάσματα, αλλά είναι άνθρωποι που και αυτοί σαν παιδιά έζησαν και μεγάλωσαν σε κάποιο σπίτι από το οποίο πήραν «το πρώτο βερνίκι της ευσεβείας», όπως έλεγε ο όσιος θεοφόρος πατήρ ημών Παΐσιος ο Αγιορείτης. Κι αυτό το “βερνίκι” εισήλθε στα τρίςβαθα της ψυχής τους και ποτέ δεν απαλείφθηκε, όσους πειρασμούς κι αν δέχτηκαν, όσες ασθένειες και δοκιμασίες κι αν πέρασαν.



Ευελπιστούμε πώς ο οίκος αυτός του αγίου Φιλουμένου δεν θα είναι ένα ακόμη μουσείο• αρκετά μουσεία έχει η Κύπρος! Αλλά θα είναι οίκος προσευχής, κατηχήσεως και μετάνοιας. Οίκος, που θα λειτουργεί σαν το αρχονταρίκι του αγίου, στο οποίο, όταν θα τελειώνει η Θεία Λειτουργία στον ναό του Αποστόλου Λουκά, οι πιστοί θα συνάζονται σ' αυτό και εκεί θα ανοίγουν τις ψυχές τους και θα εμπνέονται από τον χώρο που γέννησε δύο αγίους, τον άγιο Φιλούμενο και τον όσιο ατάδελο του Ελπίδιο. Και είμαι βέβαιος ότι, όταν θα γίνει η εκταφή του λειψάνου του Γέροντος Ελπίδιου, πολλά θα φανερώσει στους πιστούς μας.



Ο οίκος του αγίου Φιλουμένου θα πρέπει, πρώτα ο Θεός, να ολοκληρωθεί μέχρι το Πάσχα του 2017. Όχι γιατί είμαστε βιαστικοί, αλλά γιατί ο ίδιος ο άγιος έχει την έγνοια και το περιμένει! Διότι εμφανίστηκε σε μερικούς ευσεβείς ανθρώπους της κοινότητας που, όταν τον είδαν, τον ρώτησαν· «Άγιέ μου, ήρθες στο χωριό σου να μας δεις;» Και ο άγιος τους απάντησε· «Ήρθα για να δω αν τέλειωσε το σπίτι μου και αν ξεκίνησε ο ναός μου στο μοναστήρι του Αγίου Νικολάου.»

Τώρα μπορούμε να πούμε στον άγιο· «Εύχου, αγιέ μου! Τώρα έχεις οίκο να φιλοξενηθείς επί της γης και, πρώτα ο Θεός όταν τελειώσει η ανακαίνιση της πατρικής σου οικίας, θα θεμελιώσουμε και τον μεγάλο ναό του Αγίου Φιλουμένου στη μονή του Αγίου Νικολάου.»



Με αυτόν τον τρόπο θα αποδώσουμε και εμείς ευχαριστία και ευγνωμοσύνη σε αυτούς που προετοιμάζουν την αιώνια ζωή μας. Διότι, εάν σήμερα ευχαριστούμε τον μακαριστό πατέρα Μιχαήλ, είναι γιατί πρώτα και κύρια φρόντισε για την αιώνια ζωή του. Αυτό το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, που μετελάμβανε και μετέδιδε στους πιστούς σε κάθε Θεία Λειτουργία, ήταν το Σώμα, το οποίο έχει ανάγκη το δικό μας σώμα, κι ήταν το Αίμα, που έχει ανάγκη το δικό μας αίμα για να νικήσει τον θάνατο, την αμαρτία. Χωρίς αυτά, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, όσα χρήματα κι αν έχουμε, όση εξουσία κι αν έχουμε, όση υγεία κι αν έχουμε· «άνευ εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω. 15, 5).



*Ο άγιος Φιλούμενος και ο αδελφός του όσιος  
Γέροντας Ελπίδιος*

Ευχαριστούμε, λοιπόν, τον μακαριστό πατέρα Μιχαήλ, που υπηρέτησε το μέγα Μυστήριο της Θείας Λειτουργίας. Ευχαριστούμε και τον νεωκόρο Κυριακό του παπά Ηράκλη, στον οποίο κάποτε χάρισε ο εξάδελφός του, ο άγιος Φιλούμενος, ένα ρολόι, το οποίο μου έδειχνε με καμάρι και μου έλεγε· «Αυτό είναι το ρολόι, που μου έδωσε δώρο ο ανεψιός μου, ο άγιος Φιλούμενος!» Αυτό το ρολόι θα το τοποθετήσουμε σ' αυτό τον χώρο, τον οίκο του αγίου Φιλουμένου, για να βλέπουμε ότι υπάρχει και άλλος χρόνος, ο χρόνος της αιωνιότητας, που οι άγιοι άνθρωποι του Θεού υπηρέτησαν. Εύχομαι κι εμείς να τους ακολουθούμε και να τους ευχαριστούμε, ενωμένοι με ένα στόμα και μία καρδιά.

Έτη πολλά και ευλογημένα να έχετε και ενωμένοι, ενορία και κοινότητα, να βάζετε συνεχώς στόχους επίγειους και ουράνιους, που αντέχουν στην αιωνιότητα.

**Πηγή: [immorfou.org.cy](http://immorfou.org.cy)**